

IN MEMORIAM ANĐELKO KLOBUČAR i "ALBERT" KEKSI

Uz odlazak Anđelka Klobučara (*Sveta Cecilija*, 3-4, 2016., str. 45.) treba dodati još jednu crticu o druženju članova Muškoga zbora župne crkve sv. Ivana Krstitelja u Novoj Vesi, vezanu uz Stanka i Romana, povremene članove Zbora s obiteljskim prezimenom Albert, pod čijim su se naslovnim receptom još do

prije nekoliko godina u tvornici "Kraš" proizvodili ukusni keksi toga naziva. U njihovu stanu u Frankopanskoj ulici br. 2 ovi tek povremeni pjevači Muškoga zbora priredili su druženje obogaćeno trajnom uspomenom grafičkih portreta – karikatura članova Zbora u boji, koje je tom prigodom, 1950. godine, izradio Vjekoslav Kostanjšek, povremeni pjevač u Zboru i crtač umjetnik, s braćom Neugebauer osnivač Kratkometražnoga crtanoga filma sa sjedištem u Vlaškoj ulici. Još na kraju niza članova Zbora spominjem i Josipa Ožira, sa stanom oko Gupčeve zvijezde. Nadam se kako će u ostavštini dokumenata pok. orguljaša, našega prijatelja Anđelka Klobučara, biti i njegov portret-karikatura, u nadi još dublje trajne uspomene.

U ovoj prigodi nalazim želju jasno izraziti i prisjetiti se istine i činjenice kako je konačna odluka Anđelka Klobučara baviti se glazbom rezultat njegova ushita posve novim nači-

nom registracije na orguljama u manualu i pedalu Mladena Stahuljaka nakon njegova poslijediplomskoga studija 1943. godine, u žarištu Drugoga svjetskoga rata, u Leipzigu, kod profesora orgulja Gunthera Ramina i kompozicije kod prof. Johanna Nepomuka Davida. Činjenice su to koje su slijedile kao rezultat tradicije visokoga dometa u glazbenim dužnostima prvostolnice u Zagrebu, kroz duo Albe Vidakovića kao *regensa chori* i Mladena Stahuljaka kao organista, i to kao vrstu nasljeđa prenesena u Zagreb kao Bogom danu činjenicu koja čini istinu, put i život svijuu nas u ovoj "dolini suza", tadašnjih teških dana, a usto neutemeljenih i neispravnih ponašanja spram naših vrhunskih glazbenika u sakralnoj glazbi, i to ne samo omalovažavanjem vrhunskoga glazbenoga dometa.

Zlatko Stahuljak

Velesposlanik RH u miru
Zagreb, 26. ožujka 2017.

Nove duhovne popijevke i neke prigodne

Niko Luburić: Nove duhovne popijevke i neke prigodne (harmonizacije), Hrvatsko društvo crkvenih glazbenika i Hrvatsko kulturno društvo »Napredak«, Zagreb – Sarajevo, 2014.

Regens chori mostarske katedrale i profesor crkvene glazbe na Teološko-katehetskom institutu u Mostaru Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu Niko Luburić u novoj zbirci donosi harmonizacije novih duhovnih popijevaka, kao i nekih prigodnih. Svojim radom tako nastavlja nastojanje koje je započeo već Mato Leščan u *Hrvatskom katoličkom molitveniku* i pjesmarici *Slavimo Boga*. Uredništvo te pjesmarice je naime u tu liturgijsku pjesmaricu još 1982. god. uvrstilo tzv. duhovne šansone – pjesme koje su posebno rado pjevali mladi ne samo na svojim molitvenim susretima, nego i na misama.

